

[Socialministeren]

Så er der spørgsmålet om, hvorfor vi har koncentreret os så meget om klubområdet. Dertil vil jeg sige, at det vel er det nødvendige i lovforslaget, for det rent tekniske – som drejer sig om, at den kommunale dagpleje, som man havde forventet skulle være en midlertidig ordning, er gået hen og blevet en permanent ordning, og at det derfor også er nødvendigt at tage den med ind under de øvrige dagtilbud – er der jo ikke noget problem i.

Med hensyn til klubtilbudene har kommunerne jo allerede i dag en forpligtelse, og den forpligtelse trækker vi så frem og gør synlig, fordi det er nødvendigt at gøre det, hvis man vil have et godt forebyggende arbejde i kommunerne. Det er jo ikke sådan, at man bliver tvunget til at gå i klub, at alle børn nu skal i klub, men det drejer sig om at præcisere en forpligtelse, der allerede foreligger. Det har i øvrigt også en god kriminalpræventiv virkning at få etableret nogle gode klubordninger.

Det, vi gerne vil give kommunerne, er noget værktøj til at indrette sig sådan, at det passer lige præcis i det enkelte lokalsamfund og kan gå hånd i hånd med de private engagementer og initiativer, der i øvrigt er. Det er jo meget forskelligt, hvordan man har valgt at løse opgaven i den enkelte kommune. Men klubber har der jo altid været, og nogle gange har det været lidt problematisk, at man ikke har kunnet fritage for betaling, hvis det er det, der har været brug for. I nogle tilfælde er der brug for at fritage for betaling, hvis man gerne vil have, at de unge kommer.

Det er også for meget at sige, at det er en skrap lov, for det er det under ingen omstændigheder. Det, det drejer sig om, er jo, at kommunerne skal lave en temaplanlægning for området børn og unge. Regeringen har hele tiden haft den opfattelse, at det var utrolig vigtigt, at man fik gjort dét, sådan at man fik de børn, der havde brug for særlig støtte, med i gruppen af stærkere børn og unge omkring nogle aktiviteter, som man var fælles om, og det ligger der en rig mulighed for med den ændring, der er lavet nu.

Til spørgsmålet, om det bliver personale-tungt, vil jeg sige, at det er klubber jo ikke. Klubber er jo netop ikke personaletunge, for der er jo ikke de samme forpligtelser til at registrere fremmøde. Der er stor forskel på personaleforbruget dér og i daginstitutioner i øvrigt.

Med hensyn til spørgsmålet om aldersgrænser kunne jeg godt forestille mig en 18-årig med svære problemer eller en 18-årig udviklingshæmmet, som havde det vældig fint i klubben, og som havde brug for at gå der et par år endnu. Det skulle vel nok kunne lade sig gøre, at sådan et ungt menneske også kunne få det par år med. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte en aldersgrænse.

Til fru Hanne Thanning Jacobsen vil jeg sige, at selv om hun har haft kort tid til at kigge på lovforslaget, har hun lige præcis ramt formålet med fremsættelsen af lovforslaget, som er at få trukket forpligtelsen til at sørge for klubtilbud til børn og unge frem og at fokusere på det præventive arbejde, der skal udføres i forbindelse med børn og unge, og sidst, men ikke mindst, at give kommunerne mulighed for at få lavet en samlet planlægning på området.

Forslaget er forhandlet på plads med kommunerne; det er et led i de almindelige forpligtelser, de har; og som fru Dorit Myltoft sagde, er der ikke yderligere udgifter forbundet med det.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gentage, at jeg undrer mig såre over, at lovforslaget kommer på så sent et tidspunkt i samlingen. Der er tilsyneladende, efter ministerens forklaring, ikke noget til hinder for, at dette forslag kunne have været fremsat på et tidligere tidspunkt og dermed have gennemgået en ganske normal behandling i udvalget, hvor vi ville have haft god tid til at gennemgå forslagens enkelte dele i stedet for at deltage i det relative lovsjuskeri, der nu må finde sted, fordi vi skal nå at være færdige i løbet af ganske kort tid.

Men det, jeg gerne vil spørge ministeren om, er: Er der med dette lovforslag tale om en ændring i kommunernes forpligtelse til at sørge for, at der er nødvendige klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge, eller er der ingen ændringer i forhold til gældende lov? Det vil jeg gerne have et klart svar på, og jeg vil gerne vide, om Kommuner-nes Landsforening er enig i ministerens udlægning af, hvorvidt der er tale om en ændring i forhold til gældende lov eller ej.

Jeg vil også gerne spørge om § 73 a, stk. 4, hvor der står, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte mål og rammer for tilbudenes virk-